

# At se mennesker med Jesu øjne

**"Og Jesus så på ham og fattede kærlighed til ham"** (Mark 10,21).

## Hovedtanke

Den, der møder Jesus, "ses" af ham uafhængigt af sit sociale, samfundsmæssige eller religiøse tilhørsforhold.

## Introduktion

Er det overhovedet muligt at se mennesker med Jesu øjne? Både ja og nej. Nej – fordi vi kun er mennesker og ikke Gud. Ja – fordi vi kan lære at forstå, hvilken grundholdning Jesus handlede ud fra, og hvad hans omgang med mennesker var motiveret af. Det kan give et billede af, hvordan Jesus ser på mennesker.

Det er nok en af de største udfordringer at møde mennesker, som Jesus gjorde, for det er imod vores natur. Det er ikke desto mindre den mest troværdige måde at vidne om Jesus på, og det forstås den dag i dag.

I denne uge vil vi beskæftige os med begivenheder i Det Nye Testamente for at sætte os ind i den måde, Jesus handlede på. Nogle af eksemplerne har med apostlene at gøre, altså hans efterfølgere. De giver også et godt billede af, hvordan Jesus gjorde for at vinde mennesker for Guds rige.

Vi får indsigt i, hvordan Jesus "så" på mennesker, og hvordan han valgte at omgås dem. Vi vil tydeligt kunne se, at han ikke bare så dem, som de var, men at han så dem, som de kunne have været. Set med hans øjne var for eksempel de soldater, der naglede ham til korset, ikke onde, men vildledte mennesker, der "ikke ved, hvad de gør" (Luk 23,34).

# At udvise tålmodighed

Mark 8,22-26

**Hvordan ligner denne beretning andre helbredelsesundere, og hvorved adskiller den sig?**

Baggrund

Helbredelsen sker ved, at Jesus spytter på mandens øjne og lægger hænderne på ham. En sådan fremgangsmåde var almindelig blandt læger dengang og har sandsynligvis ikke undret nogen.

Det særlige ved denne helbredelse var derimod, at den ikke skete med det samme, men at det var nødvendigt med endnu et forsøg. Det findes der ikke lignende eksempler på i Det Nye Testamente. Det er kun Markus, der beretter om det. Det lader til, at sygdommen ikke vil vige. Manden får kun gradvist sit syn tilbage.

Denne helbredelsesberetning indeholder også et budskab i overført betydning. Den står i direkte forbindelse med den reprimande, Jesus kommer med, idet han beskylder sine disciple for ikke at kunne se, skønt de har øjne (v. 18). Og umiddelbart efter følger Peters bekendelse: "Du er Kristus" (v. 29). Jesus helbreder også disciplenes åndelige blindhed. Dette er forudsætningen for, at Peter kan nå frem til en sådan erkendelse.

Til fordybelse

"Ingen af os ser og fatter straks alt, når vi bliver kristne. Som nyomvendte mennesker har vi ganske vist et nyt perspektiv at se livet med Kristus ud fra, men vi ser dog stadig delvist gennem de gamle briller. At være en kristen er en proces. Dertil hører også, at vi lærer at se Gud tydeligere. I den proces kommer også vores opfattelse af os selv, vores fejl og behov tydeligere frem. Vi får større indsigt, når vi studerer Bibelen og praktiserer et kristent liv i dagligdagen. Bibelen åbner ikke blot nye perspektiver, men giver os samtidig indsigt i vores erfarings karakter. Det kan andre kristne, der også har deres ståsted i Bibelen, hjælpe os med" (George Knight, *Das Markus-Evangelium*, Lüneburg 2005, 160).

## At beskytte anderledes tænkenes værdighed

Joh 4,3-34

**På hvilken måde forbløffer Jesus den samaritanske kvinde?**

Baggrund

Samtalen mellem Jesus og den samaritanske kvinde er bygget op på lignende vis som den med Nikodemus (kap. 3). Først forklarer Jesus noget (v. 10), som misforstås af hans samtalepartner (v. 11-12). Derpå gentager han sit udsagn med andre ord og på en mere anskuelig måde (v. 13-14), der også misforstås (v. 15). I tredje forsøg knytter Jesus an ved kvindens hverdagsliv (v. 16) og får hende på den måde til at forstå, hvem han er (v. 17-26).

Jesus taler om det levende vand. Dermed mente man dengang rindende vand i floder eller bække, der var af højere kvalitet end stillestående vand (som i dette tilfælde Jakobs brønd). Derfor undrer kvinden sig over, hvor Jesus har tænkt sig at tage den slags vand fra, da han jo ikke engang har en beholder at tage det op med.

Så snart hun har forstået, at Jesus mener noget andet, opfatter hun dette vand som en slags vidundermiddel. Derfor leder Jesus hendes opmærksomhed bort fra gaven og hen på selve giveren.

Ud fra det, hun har hørt, opfatter hun nu Jesus som en profet. Derfor vil hun gerne have ham til én gang for alle at afgøre et gammelt stridsspørgsmål mellem jøder og samaritanere. Det er Jesus dog ikke interesseret i. For ham drejer det sig om Gud og ikke om spørgsmål, som kun stilles af mennesker for at bekræfte, at de har ret. Det er udelukkende ånden, der kan give mennesker erkendelse om Gud og få dem til at tilbede ham på den rette måde uafhængigt af tid og sted.

Nu bliver kvinden klar over, at Jesus er den Messias, som også samaritanerne venter. Denne indsigt er begyndelsen til hendes tro, som hun straks deler med sine omgivelser.

Til eftertanke

Hvordan omgås jeg selv mennesker, der tænker og tror anderledes, end jeg gør?

# Byg på familieforhold

Joh 1,40-41; 6,5-11

**Hvilken betydning har familiære relationer i forbindelse med det at give evangeliet videre?**

Baggrund

I dette afsnit, der handler om disciplenes kaldelse (1,35-51), finder man flere gange ordene: *søge* og *finde*. De to unge mænd, der oprindeligt var Johannes Døbers disciple, og som af ham var blevet gjort opmærksom på Jesus som Guds lam, var åbenbart søgende mennesker, som Jesus lod sig finde af. Den ene er Andreas. Der fortælles om ham, at han *finder* sin bror Simon (Bibelen på hverdagsdansk, Lutherbibelen 2017). Han ønsker ikke at beholde sin nye viden for sig selv, men lade sin bror få del i den. "Vi har mødt Messias" ("fundet" ifølge Lutherbibelen 2017). Og han *tog ham med* hen til Jesus.

Her kan man se, at og hvordan troen på Jesus Kristus kan gives videre inden for familien.

Til fordybelse

Det er betegnende for Andreas, at han altid gjorde andre mennesker bekendt med Jesus. Kun tre steder i evangelierne står Andreas i centrum for begivenhederne. Én gang her, hvor han fører Peter til Jesus, én gang i Joh 6,8-9, hvor han fører drengen med de fem bygbrød og de to fisk til Jesus og endelig i Joh 12,22, hvor Andreas som svar på grækernes ønske fører dem til Jesus. For Andreas var det en stor glæde at føre andre til Jesus. Han udmærker sig ved at være et menneske, hvis eneste ønske det er at lade andre få del i Jesu Kristi herlighed. Han brænder for mission. Efter at han selv havde oplevet venskabet med Jesus Kristus, brugte han sit liv på at lade andre få del i dette venskab" (William Barclay, *Johannesevangelium*, Band 1, Wuppertal 1974, 96).

Til eftertanke

Hvilke muligheder og hvilke begrænsninger ser jeg i forhold til at gøre familie og venner opmærksom på Jesus og måske endda føre dem til ham?

# At holde fokus på det væsentlige

Mark 12,28-34

## Hvor meget har Jesus og denne farisæer tilfælles?

Baggrund

I de foregående afsnit berettes der om flere meningsudvekslinger, der egentlig er skindiskussioner. Det er de skriftlærdes, farisæernes og sadukæernes hensigt at lægge fælder for Jesus.

Nu blander en farisæer sig i samtalen. Han er imponeret over Jesu måde at argumentere på og lader til at sympatisere med ham. Han bryder nu med de forrige taleres modstand. Hans spørgsmål er åbenbart alvorligt ment, hvilket ses af hans reaktion på Jesu svar.

At denne skriftkloge spørger om, hvad der er *det første bud*, det vil sige det vigtigste, viser, at man oplevede en vis rangorden i de guddommelige bud.

Jesu svar viser tydeligt, at han er dybt forankret i troen i Israel. Dette "Hør, Israel" (hebraisk: *sch'ma jisrael*) fra 5 Mos 6,4-6 – i tilknytning til 5 Mos 11, 13-21 og 4 Mos 15, 37-41 – var den trosbekendelse, som enhver rettroende jøde fremsagde morgen og aften. Det særlige ved Jesu svar er, at han knytter næstekærlighedsbuddet (3 Mos 19,18) direkte til buddet om at elske Gud (5 Mos 6,5) og i virkeligheden side-stiller de to.

Den skriftlærde giver Jesus ret og accepterer også, at de to bud side-stilles. Det er dog endnu mere bemærkelsesværdigt, at han udtrykkeligt sætter det dobbelte kærlighedsbud over offerbuddet (v. 33). Dermed er han på linje med den profetiske kritik af gudstjenesten, det vil sige offertjenesten, der bl.a. kommer til udtryk i Hoseas 6,6: "Troskab ønsker jeg, ikke slagtofre" (andre oversættelser: kærlighed, barmhjertighed).

Til eftertanke

Hvad er "det væsentlige", som jeg taler med andre om?

## At være åben for sen omvendelse

Luk 23,39-43

Hvordan er denne tekst et bevis på, at Jesus er kommet for at opsøge og frelse det fortabte (19,10)?

Baggrund

Den ene røver på korset håner Jesus ligesom de omkringstående, men den anden går i rette med ham, fordi dommen over Jesus er uretfærdig. Derved indrømmer han sin egen skyld og slår fast – ligesom Pilatus og Herodes – at Jesus er uskyldig. Hans bøn til Jesus viser tydeligt, at han ser Jesus som Frelseren.

Lukas er den eneste evangelist, der beretter om denne begivenhed. Den har åbenbart været meget vigtig for ham: "Selv den værste forbryder har lige til det sidste mulighed for at vælge, om han vil vende sig bort fra Jesus eller tage imod ham som den sidste redning ... Evangeliets og Jesu modstandere bliver aldrig endegyldigt afvist.

Lukas' historie har en åben slutning, da det jo først er ved Menneskesønnen Jesus' genkomst, forkyndelsen af Guds ord finder sin afslutning. ... Indtil da er omvendelse til hver en tid mulig, da slet intet er afgjort inden. Således vil den anden røver på samme måde som andre før ham blive frelst på grund af sin tros tillid til, at Jesus har fuldmagt til at helbrede og tilgive synd" (*Stuttgarter Neues Testament*, Stuttgart 2018, 327).

Til fordybelse

Der er mange ting her i livet, man kan komme for sent til. Men det gælder ikke på samme måde omvendelse til Gud. Lige så længe et menneske kan fornemme Åndens virke, lige så længe har det mulighed for at tage imod evangeliets invitation.

## At gå ind på andres spørgsmål

ApG 8,26-39

**Hvilken betydning har den information, at Filip blev ledt af en engel og af Ånden?**

Baggrund

ApG 1,8 sammenfatter planen for disciplenes missionsvirksomhed: De skal være hans "vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og lige til jordens ende". Til dette billede hører også etiopierens dåb. Efter at flere af apostlene havde virket i Samaria (8,5-25), sættes der nu fokus på mennesker fra andre folkeslag. Den egentlige ydre mission begynder ganske vist først med Kornelius (kap. 10), men den etiopiske hofmand er sådan set en forløber for den.

Manden beskrives som "en mægtig hofmand hos etiopiernes dronning Kandake, som forvaltede alle hendes skatte" (v. 27). Det græske ord *eunuchos* betyder eunuk (kastrat) og også kasserer, hvilket tyder på, at mange af datidens højtstående embedsmænd var eunukker.

På grund af sin position ved kongens hof var han en mand med indflydelse. Som eunuk kunne han ifølge 5 Mos 23,2 ikke konvertere til jødedommen. Profeten Esajas derimod forudsiger en tid, hvor også kastrerede har fri adgang til templet (Es 56,3-5). At denne mand tilbeder i Jerusalem og interesserer sig for Israels hellige skrifter, viser, at han er *gudfrygtig*. Gudfrygtige var mennesker, der sympatiserede med jødedommen, men som på grund af omskærelsen eller af andre årsager ikke kunne eller ville gå over til jødedommen.

Til anvendelse

Filip svarer på hofmandens spørgsmål og leder ham på den måde til Jesus. Hvordan kan jeg knytte an ved mine medmenneskers nysgerrighed og på den måde vidne om Jesus?

Resumé

**Jesus ser ikke blot mennesker, sådan som de er, men sådan som de kunne være. Det er på grund af hans kærlighed.**

## Spørgsmål til drøftelse

Indledende  
spørgsmål

1. **Hvad afhænger det af, om et menneske gør et godt eller dårligt indtryk på jer?**

**I hvor høj grad spiller jeres egen personlighed en rolle i den forbindelse?**

Mark 8,22-26

2. **Hvorfor koster denne helbredelse en ekstra indsats?**

**Hvordan reagerer I, når noget ikke lykkes med det samme?**

Uddybende  
spørgsmål

3. **Såvel det at heles som selve det at leve med Jesus og gøre erfaringer med det kan være en længere proces.**

**Hvad betyder det faktum, at disciplene stadig var "blinde", selv om de havde fulgtes med Jesus i årevis?**

**Hvordan har I oplevet, at Gud havde tålmodighed med jer?**

Joh 1,40-41

4. **Man ser tit, at mennesker bliver trætte af familiemedlemmers årelange forsøg på at omvende dem.**

**Hvad kan årsagen være til en sådan afvisende holdning?**

**Hvordan kan man leve sin tro i familien, uden at nogen "lukker af"?**

Afslutning

5. **Lad alle få ordet og komme med bud på, hvad det betyder at se mennesker med Jesu øjne.**